

[Poul Schlüter]

men man kunne godt fristes. Er det ikke en uretfærdighed nu at føre en bevidst arbejdsløshedspolitik, for det gør man jo? Vi kunne sikre langt højere beskæftigelse, hvis vi førte den rigtige indkomstpøolitik, men regeringen vil ikke. Der føres nu en politik, som betyder, at landets ressourcer overhovedet ikke bliver udnyttet. Det er ligesom i gamle dage, og det er en dårlig politik. Regeringen lægger forslag frem, som i alt væsentligt blot fører til, at vi stadfæster krisen og fattigdommen. Der skal gøres langt mere for at få virksomhederne og de ansatte til at ville og kunne øge den produktion af danske varer, som vi alle skal eksistere på. Det var det, vi ville prøve at overtale regeringen til, og det var trist, at det endnu en gang ikke kunne lykkes, men dagen kommer, for der er ingen anden farbar vej.

Maisted (FP):

Jeg er da enig med statsministeren i, at dette er en kunstfærdig debat, men det skyldes jo ikke oppositionen, det skyldes regeringens oplæg, og det skyldes også statsministeren, der bliver ved med at prøve at bilde befolkningen ind, at denne ekstraregning på de 10 mia kr. for udgifter til råolie var noget særligt og det, der vælter hele læsset. Det er stadig væk kun 3 pct. af vores bruttonationalprodukt, de 10 mia kr. udgør, så der er i hvert fald ingen grund til at opgive at føre økonomisk politik her i landet på grund af ekstraregninger. Det er jo ikke alene olien, der er steget, det er også en række andre råvarer.

Men for nu at stille et spørgsmål til statsministeren – og så håber jeg på at få et svar, det er jo lidt mere tvivlsomt – vil jeg da godt tage 3–4 tal og bede statsministeren give et bud på, hvordan de ser ud ved årsskiftet 1981-82. Vi ved, at renten er et væsentligt problem for dansk industri. Hvordan ser diskontoen ud ved årsskiftet 1981-82? Arbejdsløsheden er et stort problem. Hvordan er tallet for 1981-82 efter regeringens vurdering? Hvordan ser vores betalingsbalance ud? Vi har jo fra budgetredegørelsen et frygteligt tal for 1984 på 180 mia kr. Hvor stort er det tal ved årsskiftet 1981-82? Hvor stort er tallet fra nettostatsgælden, som man skaber ved at have de store underskud på drifts- og anlægsbudgettet inden for staten? Hvis vi nu

fik debatten derhen, at vi fik præcis at vide, hvordan det så ud i 1981-82 efter dette geniale forlig og den geniale økonomiske politik, socialdemokratiet står for, så har vi opnået en smule i dag.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Det var til statsministeren. Jeg er meget skuffet over, at statsministeren end ikke nævnte mit indlæg med et ord eller gav et svar på det meget alvorlige spørgsmål om, hvorvidt forsvaret skal være politisk kastebold. Jeg vil meget gerne have lov til at efterlyse et svar fra statsministeren. Jeg bad oven i købet om statsministerord som svar.

Ebba Strange (SF):

Ja, jeg fik heller ikke svar på mit spørgsmål, hr. Arentoft. Jeg spurgte statsministeren, om det forlig, der nu er indgået, betyder, at der, så længe det løber, er lukket af for egentlige reformer på skatteområdet – vi har jo været nogle partier, der har været enige om dem for bare nogle måneder siden – og om det samme forlig også indebærer, at der nu er lukket af for gennemførelsen af en ordentlig boligpolitik. Jeg kan se af forligsteksten, at det, der oprindeligt i det socialdemokratiske udspil hed, at der skulle bygges sølle 7.000 almennyttige boliger, ikke nær er nok, men at det nu er blevet lavet om til, at det enten skal være almennyttige boliger eller andelsboliger. Dertil vil jeg godt sige, at de familier, der bliver ramt af dette, og som jeg prøvede at give en beskrivelse af i mit første indlæg, er netop dem, der efterspørger de almennyttige boliger, og der er en efterhånden stadig stigende mangel på gode almennyttige boliger til alle de mennesker, der ikke har råd til at købe sig en ejerbolig. Derfor er det for mig at se et helt nødvendigt tilskud til den politik, der bliver ført, at der i det mindste bliver sat pres på det almennyttige boligbyggeri. Men jeg fik heller ikke svar, må jeg konstatere.

Til gengæld kan jeg da oplyse hr. Arentoft om, hvad det var, socialistisk folkeparti vedtog på sit landsmøde, og det er rigtigt, at det for så vidt godt kan udlægges sådan, at der skete en afklaring af et problem, som har været diskuteret i socialistisk folkeparti gennem de senere år. Vi har flere gange kritise-